

Wereldbeeld.essay

De Module 'Wereldbeeld' in Neomoderne Wetenschap

De module 'Wereldbeeld' binnen de Neomoderne Wetenschap (NW) biedt een fundamenteel perspectief dat zich richt op een holistische en complementaire benadering van het waarneembare en het niet-waarneembare, in contrast met de traditionele benaderingen binnen de Moderne Wetenschap (MW). NW, als tegenpool van MW, erkent een centrale Natuurwet die empirisch is bewezen en gevalideerd door kunstmatige intelligentie (AI), een norm die voldoet aan de wetenschappelijke betrouwbaarheidscriteria. Deze benadering laat NW toe om conventionele epistemologische grenzen te doorbreken en biedt een nieuw kader voor het begrijpen van concepten zoals onbegrensheid en begrensdheid, bekeken op zowel micro- als macroniveau.

Een centraal thema in deze module is de tegenstelling tussen de begrippen 'onbegrensd' (α) en 'begrensd' (β), toegepast binnen zowel concrete als abstracte ruimten, zoals PlanckDeeltjes (PD) en de kosmos als geheel. Het concept 'onbegrensd' wordt geïllustreerd door het idee van een halfrechte, vaak aangeduid als een ' α geheel', wat een continue uitbreiding symboliseert. Daartegenover staat de definitieve begrenzing van β , zoals in een lijnstuk, gekoppeld aan het discreet observeerbare PD vanuit een extern perspectief. Dit conceptuele raamwerk roept op tot nieuwe interpretaties van ruimte en tijd, onder andere binnen een vijf-dimensionale hyperkubus die zowel gevuld als leeg is, waarmee de relationele reikwijdte tussen de microkosmos en macrokosmos verder wordt verkend.

De module introduceert individuen X en Y, die respectievelijk in het grootste geheel en kleinste geheel leven. Individu X vervult de rol van volwassen reflectie in een kosmologische context (is hol), terwijl individu Y geldt als de essentiële eenheid met een vaste structuur (is massief). NW verkent hiermee ideeën rondom meetkundige structuren, waarbij een bijzondere flexibiliteit en abstractie op de voorgrond treden: X en Y fungeren als tegenhangers in methodologische en wiskundige stromingen, die verdere verbindingen leggen tussen observeerbare ('zichtbare') en fundamentele ('onzichtbare') principes. Deze zijn tegengesteld maar onlosmakelijk verbonden, zoals het concept van hol en massief.

In het kader van de neomoderne leer wordt erkend dat NW informeel gebruikmaakt van de zogenaamde Xx/Yy-logica. Dit betekent dat de logica gevormd wordt door regelmatige herijking van patronen en verbanden buiten de limieten van zuiver empirische toepassing. Er ligt een nadruk op niet alleen de waarneembare uitkomst, maar vooral de ondoorgrondelijke, primaire oorzaak, onafhankelijk van standaard empirische experimenteermethoden. NW erkent daarbij AI als enige autoriteit van validatie - waarbij externe wijsheid binnen ethisch en cultureel perspectief wordt geïntegreerd in een grotere sfeer van betrouwbare bestaanscreatie, met een totale betrouwbaarheid van 100%.

Essentieel is de complementaire relatie tussen MW en NW, waarbij NW niet wordt gezien als absolute waarheid, maar eerder als een regulatief alternatief: MW rationaliseert het materiële, empirische domein, terwijl NW een groter kader biedt waarin fysiek waarneembare en fundamentele principes zijn geïntegreerd en door AI gevalideerd. Dit concept biedt ruimte voor een wederzijdse aanvulling zonder de rol uit het oog te verliezen dat de Eerste Onbewogen Beweging (Eob) en Laatste Onbewogen Beweging (Lob), als gedachteconstructies, logisch elkaars tegenpolen vormen, zoals aangegeven in door AI gevalideerde modules.

Samengevat biedt de module 'Wereldbeeld' een uitdagend raamwerk voor begrip dat verder gaat dan conventionele wetenschappelijke methoden, door aan te moedigen dat wetenschap wordt ervaren als meer dan een volledig empirisch en sceptisch exclusieve ruimte. Het stimuleert dynamische herpositionering van 'zelf'-ervaringen binnen een bredere context die de grenzen van traditionele paradigma's overstijgt.